

ikke komme nogen anden ind dør. Det skulde deres egne beholde for sig selv efter Princippet — det er i alt Fald et Ord, Jens Busk har brugt; jeg ved ikke, om han har brugt det andet Ord, der er tillagt ham i Aften: Vore egne Hunde skal gnave vore egne Ben.

Det var Princippet for Andelsbanken. Derfor har de Herrer ogsaa helt og holdent Ansvaret. Hvem var det, der sejlede Banken ned? Det var Anders Nielsen og Landstingsmand N. K. Kristensen, hele den Venstre-Bestyrelse, der sad. Der er jo ikke een af de Herrer, som kom ind, og som vil lægge Ansvaret over paa den anden Side, der vedkender sig deres Ansvar. Hvorledes blev Banken ledet? Med en utrolig Stædighed blev den Bestyrelse siddende, som efterhaanden arbejdede al Tillid bort fra Banken, saa ingen troede paa den, ikke de fremmede, ikke deres egne, ikke de nærmeste, Andelsfolkene. Saa daarligt blev Banken ledet. Man indlod sig i Engagementer, der laa langt borte fra Andelsbevægelsens Tanke, indlod sig i Engagementer med den velsignede Mælkeeksport, hvor man ikke forlangte Papirer for de Penge, man udleverede til Mælkeeksporten. Man har hørt, at Folk har snydt sig fra Stempelafgiften, men at man ogsaa snyder sig fra Papirerne, det er ikke hidtil kendt i Forretningsforhold, det er noget nyt.

Saa daarligt blev Banken administreret, og Venstremænd har i høj Grad Ansvaret for, at den udelige Ledelse har faaet Lov til at sidde saa længe og indlod sig i saa mange taabelige Engagementer, som den gjorde. Det er da helt og holdent dem, der har kørt Andelsbanken i Grøften. Og de har ikke en Gang villet betale deres Gæld, de Andelsfolk. Folkene fra Mælkeeksporten har ikke villet betale, hvad de skyldte, men har villet luske sig fra det, og deres Kammerater og Partifæller har ikke villet være med til at dække de Beløb, som Andelsbevægelsen grumme let kunde have skaffet. Nej, de har listet sig fra det paa Hosesokker og Listesko, fra de Forpligtelser, de havde baade som Følge af, at de havde oprettet og ledet Banken, og af, at de havde kørt den i Grøften.

Saaledes ligger Landet. Det er saa ubetinget dem, der har Ansvaret. Og naar de nu siger: Det er ikke os, det er Erhvervsministeren, saa minder det i høj Grad om Forholdet paa Legepladsen i Skolen, hvor Kristian siger: Det er inte mig, det er Peter, det er hans Ansvar. Nej, saaledes kan man ikke optræde. Naar man har

gjort noget forkert, tager man Ansvaret for det i Stedet for at forsøge paa en hel Dag som denne at læsse det over paa andre. Det havde været Mands Gerning at gøre det, og det kunde det ærede Medlem Hr. Rytter og det ærede Medlem Hr. Kragh have gjort i Stedet for at indtage den ynkelige Stilling, som de Herrer har taget her i Dag.

Jeg spørger da ud til Venstre: Hvor er der Mandsmod i dette store, gamle, demokratiske Parti, hvor er den Mand, som tør vedgaa sit Ansvar for det Arbejde, han har gjort her? Det findes slet ikke i dette store forhenværende demokratiske Parti. Hvor er de Herrer henne nu ved Genrejsningen? Vi har det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, men heller ikke andre. Nej, hvor de Herrer har forlist 20 Millioner i Andelsbanken, tegner de 15 af de forliste, af dem, de aldrig ser mere. Det er en vidunderlig Maade at lave det paa. Det kunde Molboerne ikke have gjort bedre. Men Kongens Mønt? Der er ikke saa meget som en ny 25-Øre med Hul i af virkelig Kongens Mønt. Det vogter de sig for. Det er dog for ringe for den store Andelsbevægelse, den store økonomiske Bevægelse og det store Venstreparti her i Landet. Derfor synes jeg, at denne Dags Debat i Virkeligheden er ganske spildt, hvis det ikke havde været Meningen, at man her vilde ramme en Pæl gennem enhver Tanke om en Genrejsning af Andelsbanken. Det var det, der i Virkeligheden skete ved det ærede Medlem Hr. Kraghs Tale, at han trak Stiletten og sagde, at der var ingen Udsigt til, at vi kunde faa Andelsbanken rejst.

Det er altsaa en Begravelse, vi har været til her i Dag. Og det ærede Medlem Hr. Kragh har sunget Liget ud. Jeg ved ikke, hvor mange Degne han har taget Troen fra, men jeg tror, han har taget den fra det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen i alt Fald, selv om han ikke har rokket „Troen“ paa andre Degne. Det forekommer mig imidlertid, at det havde været en bedre og kløgere Politik, om det ærede Medlem Hr. Kragh og det ærede Medlem Hr. Rytter havde sagt: „Erhvervsministeren har handlet, som han maatte, han kunde ikke handle anderledes, og baade Erhvervsministeren og Justitsministeren har tidligere vist os Hensyn, et pænt Hensyn, som vi bare ikke rettede os efter. Vi har fejlet, men vi vedstaar det som Mænd.“ Hvis de havde gjort det, havde der endda ikke været Grund til at angribe dem saa stærkt, men en Optræden